

* Trọn Bình Minh

Một thời cánh hợp tác lao động các nước Đông Âu trở về, đem theo câu thơ truyền miệng do chính những người máu đỏ, da vàng như chân tính chất để đi tìm công nhân "cùng bước" với mình:

Ăn nhanh, đi chậm, hay cưỡi,
Chuyên mua đồ cũ là người Việt Nam.

Trước đó đã lâu làm rồi, trước công thời "Việt Nam dân chủ công hòa," đi sang còn có một thời kỳ kém, ăn bữa nay, lo bữa mai, giặt giũ vá vai, thời cá coi như một hàng xa xỉ phẩm, nên không thể có chuyện bỏ đi nếu chúng may đánh rơi, đánh vãi. Vì vậy bà con đi về để nói lên phẩm chất, tính cách "độc biệt" của người Việt ta:

Việt Nam có tính công cụ
Thật rồi xu hướng đi thời phù ăn ngay

Sang thời công sản, chiến tranh liên miên, đi đại kỳ quặc, tài nguyên thiên nhiên bị thời dân vét khai phá, song lòng thì hào dân tộc luôn để khích lệ thời phẩm, đến một cánh du hành nước ngoài họ nghe về Việt Nam - nào ruộng vàng biển bạc, nào anh dũng, giỏi giang, nào văn võ song toàn... phải vung bút ngợi khen:

Việt Nam hình Chữ S
So với thời giới cái gì cũng hơn

Năm 1960, trên báo Đông xuân hiện hàng loạt những câu thơ quen thuộc:

Đông là gì họ em
Là không quen biết mà người với nhau

Ý nói vai trò của Đông sâu rộng đến một biển trời cả những người con ưu tú của đất nước tụ tập bên nhau, kể cả dân cày hay trí thức. Thời rộng rãi con một người dân, các Đông viên ĐCSVN không khác gì một băng nhóm vô công, rồi nghỉ, rách việc, rồi hối, vô duyên, người người. Chữ đi, còn là sự so sánh giữa Đông công Sản Việt Nam với Đông công Sản Liên Xô:

Bây giờ một biển Xô Liên
Cái liếm bên y người liếm bên ta
Bây giờ một mặt hiêu ra
Tây cai là giỏi, Tây Nga là mình.

Quả bút tre cũng phải gọi bằng công.
Thời kể bác đi gặp Các Mác- Lê Nin, giữa lòng quặn chúng, những vận thời nô nức mách quê xuất hiện:

Đông là mặt, bác là cha

Tôi khi bác mọt, Đợi ta goá chông
Ông Trinh, ông Duân, ông Đợi
Ba ông đợi đã làm chông Đợi ta
Làm chông chông muôn làm cha
Thì nên cớ sớ dân ta thày này

Nghĩa là ăn đói mọt rách, trên chiên hào, nếm chiên trộm ngỗng bông, các chiên sĩ phải chịu
bao cam go, khổ sở như thày Đoàn Phú Tứ :

Giữa chiên khu võ vàng đói khát
Tiêu diệt tôi chầy còn mọt vợi rằng

Trong cuộc sống đợi thày ng, nếm hũu phẩm ng vợi mọt nh là mọt yêu truy n khổ u:

Mọt yêu anh có may ô
Hai yêu anh có cá khô ăn dến...

Ngọt cớ vợi bao nếm khổ cớ a đợi bào, đợi chí là sớ phê phẩm hãm ng thầy cớ a các quan đợi
chí, đợi cớ nhân dân đức kệt:

Tôn Đợi là cớ a vua quan
Nhà thầy là cớ a trung gian nếm thầy
Đợi Xuân là cớ a thãm ng nhân
Vैया hẻ là cớ a nhân dân anh hùng

Nhân dân là ngấm đi đợi u trong mọt cuộc chiên tranh, ngấm đi giếm ng cớ hãm ng đợi đợi bom và là
ngấm đi hãm ng thầy sau cùng, bao nhiêu thành quố cách mếm ng đợi u do bếm cớ hãm i, lựu mạnh chầy
đợi lĩa mọt giành giết, đúng như chiêm ngôn nếm cớ ngoài nói: Thiệt kớ các cuộc cách mếm ng là
các bếm vĩ nhân, thầy chiên các cuộc cách mếm ng là bếm cuống tín, thैया hãm ng thành quố cách
mếm ng là bếm lựu mạnh. Sau thầy kớ 1971, xây lăng cho vैया cha già dân tộc, trong dân gian lĩa
ram ran như ng lĩa đợi n thầy:

Bác Huyễn mọt trong lăng
Nhiều hôm bác bếm ng nghĩ n rằng giết mình
Rếm giếm chúng nó linh tinh
Tuổi tên cớ a mình chúng ném xuống ao
Ao nào thì có ra ao
Cái tròn cái méo, cái nào cũng sâu
Hủy rếm ng tếm ng Giáp đi đâu
Đầy thैया tếm ng Giáp lo khâu dệt vòng

Quố là mọt "kớ hoạch hoá" cao đầy cớ a trung tâm ng Đợi mình vैया vैया đợi tếm ng tài ba, tầy cây đa
Tân Trào đợi n cây đa Nhà Bò, đúng là mọt sớ sớ p dệt theo vòng tròn lựu quố n, nếm m triết h
uy tín tếm ng Giáp. Miến Nam giếm phóng, dệt nếm cớ thoát cớ nh nếm xâm, anh em trong nhà thôi
đánh lến nhau, song nếm đói nghèo cớ a thầy hũa chiên còn đợi lĩa hũa quố khổ ng khi p:

Đu đủ ng đũa tá bán m xe,
Cuối đũa ng thiêu tá bán chè đen
Bên đũa ng trung tá bán kem...

Kính thưa quý quí, bao giá trị thiêng liêng chào đũa, quy luật giá trị bán đũa ng tiễn hoành hành,
đũa khi n, chi phí, đũa n m c, ng đũa dân làm thơ ng ca:

Trên tay canh bán non sông
Sinh viên đánh đũa, anh hùng bán m xe

Cánh trí thơ c, dù là "trùm chẵn," vẫn buôn bán phí thơ t lên nh ng l i ai oán, vô v ng nh t:

Phạm giá trị nay đã hết rồi
Chưa còn thơ c phạm giá cao thôi
Lũa ng tâm cũng không bán ng lũa ng thơ c
Chân lý, chân giò... m t giá thôi

Sang thơ i k đũa m i, dân đen đũa c hũa ng tí chút không khí c a cái g i là đũa s ng, văn hoá, t do và bình n song v i bán ch t thơ i nát, vô h c c a lãnh đũa "đũa ng thơ ng không đi l i đâm quàng b i... bán c a các bán tiễn bói Mác Lê Nin (bói ra h vô và quét nhà ra xác ch t), vì thơ công cu c đũa m i mang tiễn ng là c a toàn dân bán ng bi n thành công cu c đũa đũa c a các nhà lãnh đũa. Tính ch t không nh ng khác đi mà s đũa hèn đũa trá, t n n xã h i còn phí bày công khai, đũa m c ng đũa i dân nh i thơ Trên Đẳng Khoa đũa về ch gi u:

Buôn gian bán l n
Hay nói đũa m i
Là ông c m đũa
Hay ch loanh quanh
Là ông hành chính
Hay ra m nh l n
Là lữ "bán dân"
C h u hay đi
Là quân tr m c p
Là bán vua con
ăn no tiễn chùa
Là quân tham nhũng
Đũa đũa c đũa
Là lữ b t lũa ng
T Kh i, M i, Anh
Trà, Khiêm, An, M nh...
M t b y l n
Sang, Dũng, Trí t, Phiêu
Bán đũa t tiên
Mi ng im nh thóc,
Quan th y tr ng tr
Báo gi i im h i

Tính k& bài m&u

Làm trâu làm chó...

Thi& t nghĩ t& nh&ng câu thơ đã k& t lu&n đ& c b&n ch&t c&a m&i v&n đ& trong ngôi nhà xã h&i ch& nghĩa Việt Nam, không c&n vi&n đ&n gì thêm, dù thơ ki&u truy&n mi&ng, dân ch&i (thay cho dân ch&) này còn r&t nhi&u. Có chép c& đ&i cũng không h&t.

22-8-2008

* Tuy không có con s& thơ ng kê đ&y đ&, nh&ng s& ng&&i ph&i ch&t vì b&t đ&ng ch& nghĩa Mác Lê Nin, cũng vĩ đ&i không kém s& ng&&i ch&t vì l&t l&i đối kém, bom đ&n pháo b&y t& phong trào xô vi&t ngh& t&nh, đối kém 1945, di t&n sau 1975, và ba cu&c chi&n tranh ch&ng Pháp, M&, bành tr&ng Trung Qu&c, c&ng l&i

** V& công an trung qu&c th&m sát thuy&n nhân Việt Nam đ&u năm 2005, b& lãnh đ&o b&t mi&ng, không cho báo chí lên ti&ng, khi sinh viên kéo nhau đ&n tr&&c c&a đ&i s& quán Trung Qu&c bi&u tình đã b& công an Việt Nam ch&n l&i gi&i tán, vì lãnh đ&o ra ch& th& nghiêm c&m, g&i công văn ch&ng b&o đ&ng t&i t&t c& các tr&&ng đ&i h&c trong c& n&&c...